

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/38/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8709010157
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8709010157.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Rotha a členov Michala Havaša a Rudolfa Babiča, v trestnej veci obžalovaného M. H., trestne stíhaného pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona, účinného do 31.12.2005, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. novembra 2013, takto

rozhodol:

Obžalovaný

M. H. L. F. Q. Á. P. , nar. XX.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom Bratislava,
Z. XXXX/XX, živnostník, t.č. vo výkone
trestu odňatia slobody v UVTOS Leopoldov,

je vinný, že

za bližšie nezistených okolností, v priebehu mesiacov apríl až máj 2004, si obstaral falošné splnomocnenie vystavené v mene splnomocniteľa O.. D. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., Z. XX, datované dňom 24.05.2004, pre splnomocnenca H. E., F.. XX.XX.XXXX, podľa ktorého bol H. E. splnomocnený „na zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch, pri podpisovaní kúpnej zmluvy a iných písomností, pri preberaní listín a dokladov, vrátane kúpnej ceny a všetkých iných úkonoch súvisiacich s predajom nehnuteľnosti parc. číslo 2202/17, zastavané plochy a nádvoria o výmere 398 m² a stavby na parcele číslo 2202/17, rekreačná chata so súpisným číslom 3033, k.ú. Štrba, zapísaných na LV 901, Katastrálneho úradu v Prešove, Správa katastra Poprad“, pričom toto splnomocnenie odovzdal H. E., aby konal v jeho zmysle, v dôsledku čoho H. E., konajúci v mene O.. D. W., na základe tejto plnej moci dňa 01.06.2004 vyššie uvedené nehnuteľnosti predal kúpnu zmluvou, ktorú podpísal pred notárom na Notárskom úrade D.. O. Č. v Poprade, W. P., F.. XX.XX.XXXX, bytom W., F. U. 3350/95, Česká republika, za dohodnutú cenu 1.450.000,- Sk, ktorú kupujúci vyplatil po podpise zmluvy H. E., pričom vklad prevodu týchto nehnuteľností bol povolený Správou katastra Poprad dňa 15.05.2004, po prevzatí kúpnej ceny H. E. túto odovzdal obžalovanému M. H., ktorý s ňou naložil nezisteným spôsobom, čím spôsobil O.. D. W. škodu vo výške najmenej 48.131,20 € (1.450.000,- Sk) a súčasne sa o túto sumu obohatil, pričom toto splnomocnenie Ing. Ján Zárecký nevystavil, nepodpísal ani neosvedčil pravosť podpisu dňom 24.05.2004 v Notárskej kancelárii D.. D. D. v Bratislave, pretože v tom čase bol vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku,

t e d a

na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,
č í m s p á c h a l

trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Podľa § 44 Trestného zákona (účinného od 01.01.2006) u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému Okresným súdom Bratislava III 46T/9/2012 zo dňa 30.04.2013, právoplatnému 02.05.2013, ktorým mu bol podľa § 231 ods. 1, ods. 3) Trestného zákona (účinného od 01.01.2006) uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 24.03.2009 podal na tunajšom súde obžalobu 1Pv 551/06 zo dňa 20.03.2009 na obv. M. H. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a to na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku tohto rozsudku. Súd vo veci vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné.

Obžalovaný M. H. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. V oboznámenej výpovedi z prípravného konania uviedol, že poškodeného O.. W. pozná, v minulosti spolu pracovali na vymáhaní pohľadávok. Vedel, že poškodený má chatu v k.ú. Štrba. O tom, že chata bola predaná sa dozvedel až z uznesenia vyšetrovateľa. V tom čase sa so W. už nestýkal, lebo tento bol vo väzbe, bol ho aj navštíviť, lebo W. chcel aby pomohol jeho rodine aj finančne, čo ako kamarátsku výpomoc aj urobil, pretože keby mal problém to isté by pre neho urobil aj W.. Za akých okolností došlo k predaju chaty o tom vedomosť nemá. Keď bol W. prepustený z väzby, povedal mu že mu bola predaná chata, na čo mu on odpovedal, že on o tom nič nevie. Zdá sa mu, že W. ho ani nepodozrieval a ani nemal prečo, lebo chatu mu nepredal a peniaze za ňu ani neprevzal. Čo sa týka H. E., tohto pozná pár rokov. Nevie kedy, kto ich zoznámil, vie však o ňom, že predáva nehnuteľnosti. V prípravnom konaní odmietol konfrontáciu s uvedenou osobou. D.. D. nepozná, také meno ani nepočul, pozná D.. E., ktorý tak jeho ako aj poškodeného právne zastupoval v obchodných veciach, za čo pre neho vymáhali pohľadávky, takto si navzájom pomáhali. Ani on, ani poškodený E. nie sú nič dlžní, skôr tento je dlžný im. Doplnil, že E. žiadnu plnú moc nedal, keby aj od neho prevzal nejakú čiastku peňazí všetko by bo bolo oproti pokladničnému bloku.

Svedok poškodený O.. D. W. E., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď bol vo väzbe od leta 2003 do leta 2004 v ÚVV Ružomberok, navštívili ho dvaja policajti z UBOK-u, ktorých on nepozná a ktorí ho informovali o tom, že jeho bývalý partner C.. E. pripravuje jeho fyzickú likvidáciu a tak isto robí kroky smerujúce k tomu, aby ho zbavil jeho majetku. Nič bližšie mu však nekonkretizovali. V rámci pravidelných rodinných návštev mu aj jeho otec potvrdil, že zachytil informáciu súvisiacu so skutočnosťou, že by mal byť obratý o majetok. Po týchto informáciách sa rozhodol, že udelí svojmu otcovi plnú moc, ktorá by ho oprávňovala nakladať s jeho majetkom v čase keď bol vo väzbe, pričom takúto plnú moc dal jedine jemu a podpísal ju priamo v Ústave na výkon väzby v Ružomberku. Jeho otec potom v súvislosti s touto plnou mocou urobil iba úkony vo vzťahu ku katastrom v Bratislave a Poprade, keď týmto oznámil, aby boli zamedzené úkony smerujúce k prevodu jeho majetku. Po prepustení z väzby sa snažil overiť tieto informácie, ktoré jednoznačne smerovali k osobe C.. E.. Polícia v týchto veciach však nekonala a až neskôr prišla s verziou, že sa na tom mal podieľať H. J. polu s mladým E., čo bolo pre neho nejaké novum. K osobe C.. E. uviedol, že v minulosti boli obchodní partneri a tak isto ho tento zastupoval aj v nejakých právnych veciach. Pána E. pozná z videnia, pričom po tom, čo malo dôjsť k neoprávnenému prevodu jeho chaty v Štrbe, oslovil pán E., ktorý mu povedal, že on má plnú moc od H., na základe ktorej konal. Keď následne oslovil H., ten mu povedal, že s tým nič nemá. Vyjadril sa, že v čase keď bol v období rokov 2003 až 2004 vo väzbe v Ružomberku, nachádzal sa tam v kolúznei väzbe, jeho navštevovala iba rodina. Je pravdou, že H. F. aozaj raz za ním prišiel na návštevu, dnu sa však nedostal, bol iba pod oknami väznice, a kričal na neho. K samotnej chate v Štrbe uviedol, že kúpu tejto chaty mu zabezpečoval C.. E.. Č. H. o tej chate v Štrbe vedel, na to si už nespomína, no mohol mu o nej rozprávať. Voči H. i nemá žiadne záväzky finančného charakteru. Ako poškodený na hlavnom pojednávaní žiadal, aby súd určil že on je vlastníkom nehnuteľnosti súvisiacej s daným trestným stíhaním. Po poučení zo strany súdu, doplnil, že náhradu škody v peniazoch si neuplatňuje a po dohode so svojím právnikom zvolí ďalšie právne kroky smerujúce k preukázaniu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Svedok H. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že niekedy v lete roku 2004 ho oslovil jeho otec D. R. E., ktorý je advokátom, že jeho klient M. H. má s pánom W. na predaj nehnuteľnosť - uvedenú chatu. Keďže podnikal v oblasti predaja nehnuteľností v rámci spoločnosti E. & J. s.r.o. Bratislava, následne sa spojil s pánom M. H. a dohodli sa, že si pôjdu pozrieť objekt. Následne s osobou, ktorú poslal pán H., ktorej meno nevie uviesť, šiel si pozrieť objekt, spracoval fotodokumentáciu chaty a vrátil sa do Bratislavy. Chatu potom dal do inzercie na predaj cez internet, pričom následne ako sa začala chata ponúkať na predaj, pán H. priniesol splnomocnenie na zastupovanie pána O. W. k odpredaju nehnuteľnosti. Pri splnomocňovaní nebol, všetko zabezpečovať H. so W.. Následne sa na inzerát ozvali záujemcovia, išlo o česky hovoriaceho muža s priateľkou, s ktorými potom šiel na ohliadku miesta nehnuteľnosti a ktorí prejavili záujem o kúpu. Bol vypracovaný znalecký posudok a následne aj kúpnopredajná zmluva, kde ako predávajúci vystupoval pán W. zastúpený jeho osobou. S kupujúcimi sa potom dostavil do Popradu, kde bola podpísaná u notára samotná zmluva. Pri podpise zmluvy bol prítomný aj jeho spoločník L. J., on konkrétne s predajom nehnuteľnosti nemal nič spoločné, iba ho sprevádzal. Tak isto bol spracovaný návrh vkladu do katastra, ktorý bol potom podaný na príslušnom Katastrálnom úrade v Poprade spolu s kúpnopredajnou zmluvou, jeho splnomocnením a znaleckým posudkom. Následne od kupujúcich prevzal finančnú hotovosť a to v sume 1.450.000,- Sk, pri čom bol aj jeho spoločník. Financie prevzal len na základe kúpnej zmluvy. Po ceste z Popradu do Bratislavy, po dohovore s pánom H., sa s týmto stretli v Piešťanoch, kde mu celú finančnú čiastku odovzdal a pamätá si, že k tejto sume bol vystavený aj pokladničný doklad, pri čom bol prítomný aj jeho spoločník. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že financie ktoré prevzal od kupujúceho, odovzdal H. ešte v ten istý deň. V ďalšej časti výpovede upresnil, že H. neodovzdal celú sumu zodpovedajúcu kúpnej cene, ale od tejto si odpočítal sprostredkovateľskú odmenu a náklady súvisiace s predajom nehnuteľnosti. Samotné splnomocnenie od vlastníka nehnuteľnosti pána Záreckého na disponovanie s nehnuteľnosťou na jej predaj mu odovzdal obžalovaný H.. Po predaji tejto chaty sa viackrát stretol s pánom Záreckým aj v prítomnosti H.. Záležitosť ohľadom tejto chaty však neriešili, až keď vec začala riešiť polícia zistil, aký tu vznikol problém, a to prakticky až pri konfrontácii, ktorú mal so Záreckým. Vtedy sa dozvedel, že v čase predaja chaty on mal byť vo výkone trestu odňatia slobody a že chata bola predaná bez jeho vedomia a súhlasu. K osobe H. uviedol, že s týmto sa spoznal v roku 2004 v súvislosti s predajom predmetnej nehnuteľnosti a v súvislosti s predajom aj inej nehnuteľnosti, u ktorej s odstupom času sa zistilo, že je tiež problémová, ktorá však nesúvisela s osobou pána W.Á.. Doplnil, že realitná kancelária, prostredníctvom ktorej bol uskutočnený predaj nehnuteľnosti, síce právne existuje ale fyzický činnosť nevykonáva. Či má k dispozícii originály dokladov súvisiace so sprostredkovaním predaja predmetnej nehnuteľnosti, a to originál pokladničného dokladu o prevzatí kúpnej ceny zo strany obžalovaného a doklad, ktorý by potvrdzoval výšku provízie zo sprostredkovania predmetnej nehnuteľnosti, na hlavnom pojednávaní uviedol, že k tomu sa vyjadriť nevie, ale uvedené doklady pohľadá a pokiaľ ich nájde, zašle ich súdu. Následne svedok oznámil, že takéto doklady už k dispozícii nemá.

Svedok L. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pána H. E. pozná niekedy od roku 2002 alebo 2003, pričom v roku 2003 alebo 2004 si aj otvorili spoločnú realitnú kanceláriu, keď podnikali pod menom E. & J. s.r.o. Bratislava. Táto firma existuje doposiaľ. Od roku 2005 však reálne obchodnú činnosť nevykonáva. Okrem obchodných vzťahov s pánom E. mali aj rodinné priateľské vzťahy. V rámci činnosti realitnej kancelárie sprostredkovali predaj nehnuteľností, väčšinou v oblasti Bratislavy a okolia, čo zodpovedalo zhruba 95 % všetkých obchodov. Predaj nehnuteľnosti v oblasti Vysokých Tatier bol ojedinelý, týkal sa kolegu E., a súvisel s predajom chaty v oblasti Štrby. Vie, že pán E. F. ašiel nejakého kupca, či bol s ním na ohliadke chaty, na to si už nepamätá, ale pamätá si, že keď vec bola v záverečnej fáze, bol E. požiadaný, aby s ním šiel do Popradu, kde mal byť vykonaný prevod. V Poprade boli na notárskom úrade,

zdá sa mu, že E. mal so sebou už aj zmluvy, a potom šli na katastrálny úrad. Pamätá si, že autom prišiel na nejaké parkovisko, pred nejakým úradom, pri aute sa stretli s kupujúcimi, ich mená si už nepamätá, ale išlo o nejakého pána, ktorý tam mal byť aj s manželkou. Podstata stretnutia spočívala v tom, že sa šlo na kataster, kde bol podaný návrh na vklad a potom zo strany kupujúcich im bola odovzdaná kúpna cena, ktorú prevzal kolega pán E.. Zdá sa mu, že táto kúpna cena predstavovala okolo 1.400.000,- Sk. Pamätá si, že peniaze boli prevzaté v hotovosti, či kupujúcemu dali nejaký doklad o prevzatí týchto peňazí, to si už nepamätá, ale klauzula v tomto smere sa dáva štandardne do kúpnej zmluvy. Po prevzatí peňazí šli naspäť do Bratislavy, pričom počas cesty E. volala osoba, ktorá mu dala splnomocnenie na predaj nehnuteľnosti. S tou osobou sa potom stretli na čerpacej stanici pri Piešťanoch, kde kolega E. tomuto pánovi odovzdal peniaze. Ten pán sa mu predstavil ako Fero a prišiel na modrom Golfe. Oni vtedy boli v Poprade na jeho Škode Octávii kombi striebornej farby, s ktorou sa aj vracali domov. Akým spôsobom

bola v konkrétnom prípade zaúčtovaná provízia zo sprostredkovania predaja nehnuteľnosti, na to si už nepamätá. Nevie ani o tom, aby kolega vypisoval nejaké príjmové pokladničné doklady, alebo vystavoval faktúru. Určite však provízia bola odrátaná pri odovzdávaní kúpnej ceny osobe menom Fero na čerpacej stanici pri Piešťanoch. K jej výške sa však už dnes nevie vyjadriť, pričom nepamätá sa na to, aby kolega E. pri odovzdávaní peňazí tejto osobe, peniaze odovzdával oproti nejakému dokladu.

Svedok D.. R. E. na hlavnom pojednávaní 11.09.2013 vypovedal, že poškodeného O.. D. W. pozná z trestných vecí, v ktorých on ako obhajca zastupoval iných obžalovaných. O tom, aby Ing. Zárecký niekedy v roku 2004 prejavil záujem odpredať nejakú chatu v katastrálnom území Štrba, vedomosť nemal, dozvedel sa o tom zhruba pred rokom z rozprávania svojho syna H. E.. Obžalovaného M. H. pozná, ten bol v minulosti jeho klientom v inej trestnej veci. V civilných veciach menovaného nezastupoval. O tom, aby M. H.ák mal v minulosti vystupovať ako sprostredkovateľ predaja nejakej chaty, ktorá by mala patriť O.. D. W., nič nevie. Vie však o tom, že v období roku 2004 keď zastupoval pána H., jeho syn H. E. spolu s pánom J. mali realitnú kanceláriu a v tom období pán H. sa nakontaktoval na jeho syna. Ohľadom akej skutočnosti, to on nevedel, nevedel ani o tom čo medzi sebou spolu mali a až pred rokom sa od syna dozvedel o skutočnostiach súvisiacich s danou trestnou vecou. K vyjadreniu H. E. v rámci svedeckej výpovede, že bol oslovený svojím otcom D.. R. E., ktorý je advokátom v tom smere, že jeho klient M. H. má spolu s pánom W. na predaj uvedenú chatu, svedok uviedol, že vzhľadom na odstup času si na to už presne nepamätá, ako to presne bolo, ale vie, že pán H. E. al v tom čase veľa aktivít, ktoré súviseli tak s jeho trestnými kauzami ako aj inými netrestnými vecami. V tejto súvislosti ho oslovoval vo viacerých otázkach. Vo vzťahu ku konkrétnej chate si už naozaj nepamätá, či ho pán H. v tomto smere oslovil. Je možné, že tomu tak bolo, ale on túto záležitosť neriešil a pravdepodobne ho odkázal na svojho syna, lebo on v tom čase podnikal s realitami.

Svedok W. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2004 sa spolu s manželkou rozhodli kúpiť chatu v lokalite Vysoké Tatry a na internetovej stránke, niekedy v mesiaci apríl, našli chatu, ktorá sa im páčila. Šlo o chatu zapísanú v katastrálnom území Štrba a jej cena na internete bola stanovená na 1.600.000,- Sk. Predaj chaty sprostredkovala agentúra E. & J. z Bratislavy. Zavolali do firmy pre informácie, kde komunikovali s pánom E., s tým, že si pôjdu obzrieť chatu naživo. Bolo to niekedy v máji 2004, keď šli na obhliadku aj s pánom E. a ešte nejakou slečnou. Po obhliadke si nechali asi tri týždne na rozmyslenie, napokon sa rozhodli pre jej kúpu. Kúpnu zmluvu potom vypracoval pán E., ktorým im ju odfaxoval a ktorú následne dali skontrolovať právnikovi. Tak isto sa dohodli na cene 1.450.000,- Sk. Zmluvu potom podpísali v Poprade pred právnikom D.. Č. (notárom) a to dňa 01.06.2004 a pánovi E. vtedy aj odovzdali finančnú hotovosť za kúpu chaty. Od pána E. J. a dozvedel, že majiteľom chaty je O.. D. W. z Bratislavy, pričom pán E. sa mu preukázal splnomocnením na zastupovanie pána W., ktoré boli riadne overené notárom z Bratislavy a tiež mu ukázal aj list vlastníctva k predmetnej chate, kde ako jediný vlastník bol uvedený O.. W.. K samotnému odovzdaniu peňazí uviedol, že tieto odovzdal v hotovosti na parkovisku v Poprade v aute, v ktorom prišiel a to za prítomnosti svojej manželky a ešte nejakého pána, ktorý tam bol s pánom E.. Pán E. mu prevzatie týchto peňazí potvrdil. Originál dokladu k dispozícii v súčasnosti už nemá, ale v prípravnom konaní ho predložil k nahliadnutiu policajtom. Či tým ďalším pánom mohol byť prítomný obžalovaný H., to on s určitosťou povedať nevie. Po predaji chaty sa mu pôvodný vlastník chaty pán W. neozval, on ho ani nepozná. Chatu neskôr, a to v roku 2006, predal.

Svedkyňa L. P. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi potvrdila tvrdenia svedka W. P.

Svedok D.. U. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si nepamätá na skutočnosť súvisiace s katastrálnym konaním vo vzťahu k prevodu nehnuteľnosti, ktorá súvisí s trestným stíhaním obžalovaného. Nepamätá si ani na to, že by bol niekedy v tejto trestnej veci vypočúvaný. Z oboznámenej výpovede svedka z prípravného konania súd zistil, že tento vypovedal o skutočnostiach súvisiacich s rozhodovaním o povolení vkladu predmetnej nehnuteľnosti na Správe katastra v Poprade, kde pracuje ako právnik. Ešte pred tým než na správu katastra prišiel návrh na vklad, ktorý neskôr povolil, má vedomosť o tom, že na správu katastra bola doručená faxom písomnosť adresovaná O.. D. W. z Bratislavy, ktorú preskúmal a zistil, že žiadny vklad, ktorý by súvisel s predmetnou nehnuteľnosťou, neevidujú. Toto zistenie potom napísal na predmetný fax spolu s radou, aby sa oznamovateľ obrátil na orgány činné v trestnom konaní. Podobných oznámení dochádza na kataster pomerne veľa, pričom všetky vybavujú v podobnom duchu, keď oznamovateľovi doporučujú aby sa obrátil na orgány činné v trestnom konaní alebo na súd s tým, že pokiaľ na kataster dôjde návrh spolu s príslušnými dokladmi,

ktoré nemajú vadu, kataster je povinný zahájiť katastrálne konanie a v stanovenej lehote povoliť vklad, pokiaľ sa nevyskytne nejaká vada alebo prekážka v konaní. Svedok poprel, aby na kataster bolo vtedy doručené podanie zo strany Ing. W. označené ako podozrenie zo spáchania trestného činu - oznámenie zo dňa 20.05.2004, s tým, že takáto písomnosť im faxovaná nebola, ale fax ktorý dostali od Ing. Záreckého bol stručnejší a písalo sa tam o predmetnej chate v Štrbe, nie však tak rozsiahlo. V ďalšej časti výpovede uviedol, že dňa 01.06.2004 bol na Správu katastra v Poprade doručený návrh na vklad nehnuteľnosti navrhovateľa O.. W. zastúpeného na základe plnej moci zo dňa 24.05.XXXX H. E.. Predmetná plná moc bola doložená ku kúpnej zmluve uzavretej medzi kupujúcim O.. W. a jeho splnomocnencom E. I. W. P.. Návrh na vklad neobsahoval žiadne vady a preto tento dňa 15.06.2004 povolil. Meno M. H. mu nič nehovorí, a toto meno sa nijako neviazalo k predmetnej nehnuteľnosti. V súčasnosti na základe kúpnej zmluvy v roku 2006 bola chata prevedená na nových vlastníkov. Po oboznámení s touto výpoveďou svedok na hlavnom pojednávaní jej obsah potvrdil s tým, že vzhľadom na odstup času a množstvo prípadov si už na vec nepamätá, pričom pri svojej výpovedi vychádzal z konkrétnych listín, ktoré mal so sebou pri výsluchu.

Svedok O.. D. W. J., vo svojej výpovedi uviedol, že po tom, čo bol informovaný zo strany synových známych, že sa niečo deje okolo jeho chaty v Štrbe, v čase keď bol jeho syn vo vyšetrovacej väzbe v Ružomberku, ešte v septembri 2003, ho tento splnomocnil správou jeho nehnuteľného majetku. Hoci o existencii chaty v Štrbe on osobne nevedel, považoval za potrebné informovať Katastrálny úrad v Poprade o podozrení z prebiehajúcej trestnej činnosti súvisiacej s chatou jeho syna. V tomto smere sformuloval obsah oznámenia - upozornenie, ktoré zaslal na kataster, pričom ani nevedel presne popísať o akú chatu sa jedná, len uviedol, že sa táto nachádza v katastrálnom území Štrba. Nepamätá si, že by katastrálny úrad na toto oznámenie nejako reagoval. V tejto veci ďalej nekonal. Vo vzťahu k osobe M. H. uviedol, že zdá sa mu, že tento ho asi dvakrát požiadal o umožnenie návštevy jeho syna počas návštevných hodín vo väznici, s čím on najprv nesúhlasil lebo jeho správanie považoval za bezočivé a drzé, ale nakoniec tento dosiahol, že bol pripísaný na návštevný lístok s odôvodnením, že ide o synovho dobrého priateľa.

Svedok D.. D. D. vypovedal, že dňa 24.05.2004 bol na jeho notárskom úrade osvedčený podpis O.. D. W. (poškodeného), ktorý pri overovaní predložil občiansky preukaz. Osvedčenie podpisu bolo zaevidované v osvedčovacej knihe, pričom notársky centrálny register osvedčeniu podpisu prideliť vlastné osvedčovacie číslo. Pravosť podpisu osvedčovala pani D. D., poverená pracovníčka, ktorá svoje povinnosti si plnila zodpovedne, na žiadne podozrivé okolnosti súvisiace s uvedeným splnomocnením si nespomína. Keďže uvedený podpis neosvedčoval, nemôže sa vyjadriť či predložený občiansky preukaz nebol podozrivý, ale zrejme nebol, lebo ináč by k osvedčeniu podpisu nedošlo.

Svedkyňa D. D. vo svojej výpovedi uviedla, že do konca roku 2005 pracovala ako poverená pracovníčka na notárskom úrade D.. D. D. v Bratislave, pričom v jej kompetencií bolo osvedčovanie pravosti podpisov a písomností. Po predložení k nahliadnutiu fotokópie písomnosti - splnomocnenie O.. D. W. pre H. E. zo dňa 24.05.2005, potvrdila, že pravosť podpisu tejto písomnosti osvedčovala, pričom v osvedčovacej doložke je uvedený jej podpis. S prihliadnutím na časový odstup si nespomína na osobu, ktorej pravosť podpisu osvedčovala. Totožnosť osoby overovala podľa občianskeho preukazu, čo poznamenala v počítači, keďže legitímácia sedela, nemala dôvod to neosvedčiť, na nič podozrivé si nespomína.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to najmä samotnou kúpnu zmluvou, plnomocenstvom na disponovanie s nehnuteľnosťou, návrhom na vklad do katastra nehnuteľností, potvrdením o prevzatí kúpnej ceny za nehnuteľnosť, a ďalšími listinnými materiálmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu, z ktorých okrem iného vyplynulo, že poškodený O.. W. bol od 21.07.2003 do 28.07.2004 v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku, pričom po celú dobu bol jeho občiansky preukaz číslo SH 109995 (ktorý občiansky preukaz s rovnakým číslom mal byť dňa 24.05.2004 preložený na notárskom úrade Bratislava k overeniu podpisu Ing. Jána Záreckého) evidovaný v jeho odobratých veciach. Súčasťou spisového materiálu je aj zoznam návštev s uvedením času a mien osôb, ktoré O.. W.É. počas jeho pobytu vo väzbe navštívili, z ktorého je zjavné, že na takejto návšteve nikdy nebol obžalovaný M. H..

Na základe takto vykonaných dôkazov, hodnotiac tieto jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti súd mal dostatočne preukázané, že samotný skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, tento skutok je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný M. H.. Spáchanie trestnej činnosti zo strany

obžalovaného v celom rozsahu potvrdzuje svedok H. E., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne a aj v prítomnosti obžalovaného vypovedal o okolnostiach skutku, o tom že predaj predmetnej nehnuteľnosti sprostredkoval na požiadanie obžalovaného M. H., ktorý mu priniesol aj plnú moc od poškodeného pre tento účel, a ktorému napokon odovzdal aj kúpnu cenu. Výpoveď uvedeného svedka korešponduje aj výpovedi svedka Schwartza, ktorý navyše potvrdil, že H. E. peniaze za predaj nehnuteľnosti ešte v ten istý deň ako tieto prevzal od kupujúceho, odovzdal osobe menom Fero. Svedok D.. R. E. vo svojej výpovedi potvrdil, že obžalovaný M. H. bol osobou, ktorú v minulosti obhajoval v trestných veciach a ktorá v kritickom období keď došlo k okolnostiam súvisiacim s prevodom predmetnej nehnuteľnosti, sa kontaktovala na jeho syna H. E., ktorý v tom období podnikal s realitami. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 5T/126/2004 zo dňa 18.01.2005, ktorý je súčasťou spisového materiálu, vyplýva že bol právoplatne odsúdený za trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1) Tr. zákona účinného do 01.01.2006, a to pre skutok zo dňa 28.08.2003, keď na hraničnej kontrole medzi Českou republikou a Rakúskou republikou sa preukázal pozmeneným cestovným pasom SR, ktorý ako celok bol originál, na ktorom bola vymenená fotografia, ako aj vodičským preukazom ktorý bol celkovým falzifikátom. Skutočnosť, že poškodený O.. D. W. v čase overenia plnomocenstva zo dňa 24.05.2004 sa nachádzal vo väzbe, kde v jeho odobratých veciach bol po celú dobu evidovaný aj jeho občiansky preukaz použitý na tento úkon (overenie podpisu), vylučuje aby poškodený mohol overovať svoj podpis na notárskom úrade. Na základe uvedených skutočností potom súd trestnú činnosť spáchanú zo strany obžalovaného považoval za preukázanú.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona účinného do 01.01.2006, pretože na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu, keď za bližšie nezistených skutočností obstaral nepravdivé splnomocnenie vystavené pre Petra Mitru, na základe ktorého bola potom proti vôli vlastníka Ing. Záreckého predaná jeho nehnuteľnosť, pričom peniaze predstavujúce dohodnutú kúpnu cenu boli odovzdané obžalovanému, ktorý s ňou naložil bližšie nezisteným spôsobom. Protiprávnym konaním obžalovaného bola poškodenému spôsobená škoda vo výške najmenej 48.131,20 € (1.450.000,- Sk). Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana majetkových hodnôt cudzích subjektov.

Obžalovaný bližšie hodnotený nie je. V registri trestov má celkovo 9 záznamov. Od roku 2005 bol celkovo odsúdený šesťkrát (uvedené obdobie je rozhodujúce z hľadiska ukladania súhrnného trestu, keďže predmetný skutok sa viaže k obdobiu mesiacov apríl až jún 2004), pričom odsúdenému boli postupne ukladané jednotlivé tresty odňatia slobody, ktoré boli postupne zrušované. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č.k. 46T 9/2012 zo dňa 30.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.05.2013, kedy mu za trestný čin podľa § 231 ods. 3) Tr. zákona bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Za takéto protiprávne konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 2 až 8 rokov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, okolnosti skutku, kritériá rozhodné pre ukládanie trestu, ako aj časové hľadisko spáchania skutku, mal súd za to, že výmera posledne uloženého trestu odňatia slobody je dostačujúca na zabezpečenie nápravy páchatelia a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 46T 9/2012 zo dňa 30.04.2013, právoplatnému 02.05.2013, majúc za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je dostatočný. na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,
č í m s p á c h a l

trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.